

Roj: **STSJ CAT 1853/2017 - ECLI: ES:TSJCAT:2017:1853**

Id Cendoj: **08019340012017101384**

Órgano: **Tribunal Superior de Justicia. Sala de lo Social**

Sede: **Barcelona**

Sección: **1**

Fecha: **23/02/2017**

Nº de Recurso: **6599/2016**

Nº de Resolución: **1414/2017**

Procedimiento: **SOCIAL**

Ponente: **MATILDE ARAGO GASSIOT**

Tipo de Resolución: **Sentencia**

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

CATALUNYA

SALA SOCIAL

NIG : 43123 - 44 - 4 - 2016 - 0000492

JSP

Recurs de Suplicació: 6599/2016

IL LM. SR. FRANCISCO JAVIER SANZ MARCOS

IL LMA. SRA. MATILDE ARAGÓ GASSIOT

IL LMA. SRA. JUANA VERA MARTINEZ

Barcelona, 23 de febrer de 2017

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA NÚM. 1414/2017

En el recurs de suplicació interposat per Tamara a la sentència del Jutjat Social 1 Reus de data 18 de juliol de 2016 dictada en el procediment núm. 106/2016, en el qual s'ha recorregut contra la part Ajuntament de Vinyols i Els Arcs, ha actuat com a ponent la Il lma. Sra. MATILDE ARAGÓ GASSIOT.

ANTECEDENTS DE FET

Primer. En data 12 de febrer de 2016 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre acomiadament en general, la qual l'actor al.llega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 18 de juliol de 2016 , que contenia la decisió següent: " DESESTIMO la demanda origen de las presentes actuaciones, promovida por Dª Tamara contra el AJUNTAMENT DE VINYOLS I ELS ARCS, a quien absuelvo de los pedimentos dirigidos en su contra "

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

PRIMERO.- Dª Tamara , mayor de edad, con D.N.I. n^o NUM000 , se vinculó laboralmente al ayuntamiento demandado por primera vez en fecha 14 de septiembre de 2005, con la categoría profesional reconocida de auxiliar de guardería y percibiendo un salario de 1.466,39 euros mensuales con inclusión de la parte proporcional de pagas extraordinarias, equivalente a 48,21 euros diarios con la inclusión de la parte proporcional de pagas extraordinarias. Prestaba servicios mediante contrato indefinido (no fijo) y a jornada

completa y percibía su salario con carácter mensual mediante transferencia bancaria. Su centro de trabajo se hallaba en la calle Major, nº 2 de Vinyols i els Arcs (hecho no controvertido y, por tanto, conforme)

SEGUNDO.- La actora no ostenta la condición de miembro de los órganos de representación unitaria o sindical de los trabajadores en la empresa ni la ha ostentado durante el último año (hecho no controvertido y, por tanto, conforme)

TERCERO.- La actora ha prestado servicios para el ayuntamiento demandado durante los siguientes períodos y a través de las modalidades contractuales que se dirán:

1.- Del 14 de septiembre de 2005 al 19 de septiembre de 2006 mediante contrato de obra o servicio determinado a tiempo completo. En sus cláusulas adicionales se establece que el objeto del contrato consiste en la realización de tareas en la guardería durante el curso 2006 (folio 46)

2.- Del 20 de septiembre de 2006 al 6 de agosto de 2007, mediante contrato de obra o servicio determinado a tiempo completo. En sus cláusulas adicionales se establece que el objeto del contrato consiste en la realización de tareas de su categoría profesional en la guardería durante el curso 2006-2007 (folio 47)

3.- Del 7 de agosto de 2007 al 1 de septiembre de 2015, mediante contrato de interinidad para sustituir a trabajadores con reserva del puesto de trabajo. No obstante, en las cláusulas adicionales se especifica que el objeto del contrato es de interinidad hasta cubrir la plaza como auxiliar de guardería. Se reconoce expresamente la antigüedad de 14 de septiembre de 2005 (folio 48).

4.- Del 1 de septiembre de 2015 hasta la extinción de la relación laboral, mediante contrato indefinido, con reconocimiento de una antigüedad de 7 de agosto de 2007 (folios 50 a 52). No obstante, en las hojas de salario se le reconoce la antigüedad de 14 de septiembre de 2005 (folios 63 a 67)

CUARTO.- A fecha 30 de junio de 2015, la plantilla de la guardería del ayuntamiento demandado estaba compuesta del siguiente personal: plaza de directora, ocupada por la Sra. Estefanía ; una plaza de auxiliar ocupada por la Sra. Mónica (en situación de baja de larga duración); plaza de auxiliar ocupada por la Sra. Tamara ; plaza de auxiliar ocupada por la Sra. Sabina y plaza de auxiliar ocupada por la Sra. Susana (posiciones del ayuntamiento demandado, folio 80)

QUINTO.- Mediante decreto de alcaldía de 15 de julio de 2015 la corporación demandada solicitó un informe jurídico al secretario interventor respecto de la situación legal de la contratación de las Sras. Estefanía , Tamara , Susana e Sabina (folio 92). En fecha 16 de julio de 2015, el secretario interventor informó de que la situación de las referidas trabajadoras era irregular y que procedía declararlas como personal laboral indefinido no fijo mediante la correspondiente resolución de alcaldía, previo trámite de audiencia a las interesadas (folios 93 y 94). Ese mismo día el ayuntamiento inició los trámites para declarar indefinidas no fijas a las referidas trabajadoras (folios 95 y 96), con notificación a las interesadas y a sus representantes legales (folios 97 a 109)

SEXTO.- Mediante decreto de alcaldía de 17 de agosto de 2015 se declaró a la actora y a tres trabajadoras más como personal laboral indefinido no fijo del ayuntamiento, con las siguientes adscripciones:

1.- Tamara : auxiliar guardería 2, clasificación grupo C2, con fecha de ingreso el 14 de septiembre de 2015.

2.- Estefanía : directora de la guardería, grupo A2.

3.- Sabina : auxiliar guardería 3, clasificación grupo C2.

4.- Susana : auxiliar guardería 4, clasificación grupo C2 (folios 70 y 71). El decreto fue ratificado por la junta de gobierno local en sesión de fecha 25 de agosto de 2015 y por el pleno del ayuntamiento en fecha 13 de octubre de 2015, sin que nadie lo impugnara (folio 326)

SÉPTIMO.- En fecha 20 de agosto de 2015, el ayuntamiento demandado implementó un procedimiento de concurso oposición libre para la cobertura de las plazas de directora de la guardería, de una auxiliar de guardería en régimen de interinidad y de una auxiliar de guardería en régimen temporal (folios 124 y 125). Mediante decisión de la alcaldía de 1 de septiembre de 2015 se inició expediente para la selección de las plazas siguientes: directora de la guardería; auxiliar guardería 2 y auxiliar de guardería 1, esta última por sustitución de baja de larga duración (folios 129 y 130). La actora participó en el proceso selectivo (hecho conforme). Tras la práctica de las correspondientes pruebas selectivas, mediante sendos decretos de alcaldía de 30 de septiembre de 2015 se resolvió contratar a la Sra. María Rosario como personal laboral, en régimen temporal y carácter interino para sustituir la baja de larga duración de la plaza de auxiliar de guardería, adscripción 1, Grupo C2; a la Sra. Susana para cubrir la plaza de auxiliar de guardería, adscripción 2, Grupo C2 y a la Sra. Estefanía para cubrir la plaza de directora de la guardería, Grupo A2 (folios 135 a 317). La actora no impugnó ninguna resolución recaída en el procedimiento selectivo expuesto (folio 328)

OCTAVO.- En fecha 30 de diciembre de 2015, el ayuntamiento demandado comunicó a la actora la finalización de su contrato de trabajo con efectos del día 6 de enero de 2016, como consecuencia de la cobertura reglamentaria de la plaza que venía ocupando (folio 13). En ese momento no le fue abonada indemnización alguna (folio 68)

NOVENO.- La actora interpuso reclamación previa en fecha 22 de enero de 2016 (folios 14 a 18), que fue desestimada expresamente mediante decreto de alcaldía de fecha 25 de enero de 2016, sin perjuicio de su derecho a percibir una indemnización de ocho días de salario por año de servicio o parte proporcional, a contar desde el 14 de septiembre de 2005 (folios 19 a 21). En fecha 8 de marzo de 2016 el ayuntamiento demandado comunicó a la actora que tenía a su disposición un cheque por importe de 4.126,81 euros correspondiente a una indemnización de 8 días de salario por año de servicio, contado desde el 14 de septiembre de 2005 (folio 385).

DÉCIMO.- En fecha 23 de noviembre de 2015, el pleno del ayuntamiento aprobó el presupuesto del año 2016 y decidió amortizar dos plazas de la guardería, en concreto las de auxiliar 4 y 5, por causas económicas, técnicas y organizativas (folios 333 a 336). Mediante decreto de alcaldía de 24 de diciembre de 2015 se resolvió la extinción del contrato de trabajo de la Sra. Sabina , quien ocupaba la plaza de auxiliar de guardería 4 por concurrir causa objetiva de despido (folios 337 a 339). En fecha 28 de diciembre de 2015 se comunicó a la Sra. Sabina la extinción de su contrato de trabajo por causas objetivas, con abono de la indemnización prevista en el artículo 53.1 b) del Estatuto de los Trabajadores (folios 340 a 344)

UNDÉCIMO.- La actora obtuvo el título de técnica superior en educación infantil en el mes de junio de 2011 (folio 399). En alguna ocasión había ejercido funciones de tutoría. En años anteriores las clases de guardería era 4 ó 5, pero en el año 2015 se redujeron a 3 (declaración de la Sra. Sabina)

Tercer. Contra aquesta sentència la part demandant va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària que el va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. Contra la sentència que desestima la demanda, presenta recurs de suplicació la part actora, que ha estat impugnat per l'Ajuntament demandat.

SEGON. El recurs interessa, en primer lloc, la modificació dels fets provats, per la via de l' article 193 b) de la Llei reguladora de la jurisdicció social , concretament del fet provat quart de la sentència.

Proposa el recurs afegir:

- Un paràgraf al fet provat, en el que consta la plantilla de la Llar d'infants municipal, en el que es digui que la relació de llocs de treball era de 5: una plaça de Directora, una d'Auxiliar 1, una d'Auxiliar 2, una d'Auxiliar 3, i la darrera d'Auxiliar (foli 80).

- Un altre paràgraf que digui que el contracte indefinit subscrit per l'actora el 10-09-2015, estableix com a Grup Professional "Auxiliar Llar d'Infants (Doc. 5 aportat per l'Ajuntament, foli 50 actuacions, foli 89...). Que el contracte de duració determinada consta (doc. 1 foli 46) consta com a categoria Auxiliar Bressol. El contracte de duració determinada de 2006 (doc. 2 foli 47) consta com a grup professional Auxiliar Llar d'Infants; en el contracte de duració determinada de 2007 (doc. 3, foli 48) consta com Auxiliar Llar d'infants.

Justifica la transcendència de la modificació indicant que si a la treballadora no se la integra en la relació de llocs de treball, ni per resolució del ple, ni de l'alcaldia, ni se li fa inclusió a la RLT de l'Ajuntament, la finalització del contracte ha de ser considerada un acomiadament improcedent.

Contra la proposta de modificació, la part impugnat, s'hi oposa, indicant que el recurs al lega que la relació de llocs de treball és una qüestió nova que no ha estat plantejada en el judici i per tant, l'addició hauria de ser rebutjada. Que consta la manca de plantejament de la qüestió en el fonament jurídic vuitè de la sentència i que no és dedueix del foli 80 que cita la relació de llocs de treball, doncs es refereix a la composició de la plantilla. Que la demandant admet per pròpies afirmacions que l'ajuntament va treure a concurs la plaça que ella ocupava, entre d'altres, i que inclús acceptant la modificació, no tindria cap transcendència per a modificar la decisió, ja que s'accepta el fet provat sisè de la sentència quan diu que per decret de l'Alcaldia de 17 d'agost del 2015 , es va declarar a l'actora com a personal indefinit no fix, amb adscripció d'auxiliar de guarderia 2, classificació grup C2, decret ratificat per la Junta de Govern Local municipal el dia 25 d'agost del 2015, i pel Ple de l'Ajuntament de 13 d'octubre de 2015, sense que la demandant impugnés la resolució. Insisteix també l'escrit d'impugnació en què la demandant no proposa rectificar el fet provat setè, que expressa que el 20 d'agost de 2015, l'Ajuntament va implementar un procediment de concurs oposició lliure per a la cobertura

de vacants, entre altres, la plaça de l'actora (folis 124-125) i mitjançant decisió de l'alcaldia de 1-09-2015, es va iniciar expedient de selecció a la plaça, entre altres (folis 129 i 130); que l'actora va participar en el procés selectiu, culminant en el decret de l'Alcaldia de 30-09-2015, que va resoldre contracta a la Sra. Susana , per a cobrir la plaça de guarderia, grup C2, que ocupava la demandant, sense que la demandant impugnés la resolució del procediment selectiu.

TERCER. S'ha de tenir present que conforme constant doctrina jurisprudencial per a que prosperi aquesta causa de suplicació, en base al caràcter extraordinari d'aquest recurs, és necessària la concurrència dels següents elements:

- a) l'existència d'un error en el jutgador en la valoració de la prova, de forma clara i palesa, no basat en conjectures o raonaments;
- b) que aquest error es basi en documents o perícies obrants en les actuacions que ho posin en evidència;
- c) que el recurrent assenyali els paràgrafs a modificar, tot proposant una redacció alternativa que concreti la seva pretensió revisora;
- d) que els resultats que es postulen, encara que es basin en els dits mitjans de prova, no quedin desvirtuats per altres proves practicades al llarg del judici, atès que en cas de contracció ha de prevaler el criteri del jutge d'instància, en tant que la llei li reserva la funció de valoració de les proves; i
- e) que les modificacions sol licitades siguin rellevants i transcendents per a la resolució de les qüestions plantejades.

Doncs bé, la relació de llocs de treball que es pretén incorporar, que efectivament resulta dels documents aportats, entenem que no seria transcendent per a resoldre, ja que no es pretén la modificació correlativa d'altres fets dels que es dedueix que l'actora admetia que la seva plaça estava identificada com auxiliar de guarderia 2 (fet provat sisè) per decret de l'alcaldia.

Ni s'impugna tampoc que el decret municipal que treia les places a concurs, identifiqués la descrita com auxiliar de guarderia 2 (fet provat setè). Que l'actora es va presentar al concurs i va obtenir la plaça una altra persona. I que per aquest motiu, en data 30-12-2015, l'Ajuntament va comunicar a l'actora la finalització del contracte de treball, amb efectes del dia 6 de gener de 2016, com a conseqüència de la cobertura reglamentària de la plaça que venia ocupant. Es dedueix doncs dels altres fets no impugnats que l'Ajuntament va implementar un procés selectiu de cobertura reglamentària de la plaça ocupada per l'actora, que sent coneixedora del procés, no va impugnar cap dels actes administratius, ni tant sols el que identificava la seva plaça com una de les que eren objecte de la cobertura reglamentària, que va participar en el procés i no va resultar seleccionada, sense haver impugnat tampoc la resolució de l'alcaldia que atribuïa la plaça que ella havia ocupat a una altra persona.

Per tant, la introducció de les característiques del contracte o la descripció de llocs de treball, no donarien lloc a la modificació dels raonaments jurídics aplicats, i per tant, no resultarien transcendents per a resoldre. Es rebutja el primer motiu del recurs.

QUART. El segon motiu del recurs, per la via de l' art. 193-c) de la Llei reguladora de la jurisdicció social , expressa que la sentència ha infringit l'article 49 c) de l'Estatut dels Treballadors del 2015, en relació a la sentència del TS de 4 de febrer de 2016 .

El raonament del recurs es basa en què hi ha una inexistència de relació de llocs de treball, i per tant no existia un en el que s'integrés la demandant, així com el caràcter indefinit no fixe del contracte de l'actora. En definitiva, la causa d'extinció basada en la cobertura de la plaça en un procés selectiu, no estaria justificada per no haver-se provat que la plaça sortida a concurs fos precisament la que ella ocupava.

Aquest raonament no pot ser atès ja que pugna amb els fets que s'han declarat provats, en els que consta que la demandant tenia contracte indefinit no fix, com a Auxiliar de guarderia 2, plaça que havia ocupat sense participar en cap concurs ni procediment de selecció previ. Que l'Ajuntament va convocar la provisió reglamentària de les places de la guarderia, adscripció grup C2, auxiliar de guarderia, i la demandant va participar - pacíficament - en el procés selectiu, que va adjudicar la plaça a una tercera persona. Que l'extinció del contracte de la demandant s'adopta com a conseqüència de l'adjudicació de la plaça que ocupava per la guanyadora del concurs.

Així les coses, s'ha de recordar, com exposa el magistrat del jutjat social, que la doctrina jurisprudencial ha equiparat la figura del contracte "indefinit-no fix" al contracte d'interinitat per vacant, de manera que la persona que tingui aquesta classe de contractació estarà subjecte a una causa extintiva consistent en la cobertura reglamentària de la plaça.

En el cas jutjat, la demandant no discuteix que tenia un contracte indefinit no fix, admès per l'Ajuntament demandat arrel de les irregularitats comeses en els anteriors contractes signats per obra determinada, relacionats en el fet provat tercer, que s'admet. També s'admet el fet que per decret de l'alcaldia, de 15 de juliol de 2015, la corporació demandada informar de la situació irregular de tres treballadores i va proposar la declaració com a indefinides no fixes, fet que va ser admès i comunicat a les interessades i als seus representants legals (fet provat cinquè i fet provat sisè), afectant als llocs de treball de directora, i tres auxiliars de la guarderia, amb classificació aquestes darreres, al grup C2, mitjançant decret de 17 d'agost de 2015, que va esdevenir ferm, sense que ningú formulés impugnació.

El 20 d'agost de 2015, l'Ajuntament demandat va iniciar un procediment de concurs oposició lliure per a la cobertura de places de la guarderia, concretament: directora, auxiliar de guarderia, en règim d'interinitat, per a substituir la baixa de llarga duració, adscripció 1, Grup C2, i d' auxiliar de guarderia 2, Grup C2. La demandant es va presentar al concurs sense obtenir plaça. I en data 30 de desembre l'Ajuntament demandat va comunicar a l'actora la finalització del contracte de treball, amb efectes del dia 6 e gener de 2016, a conseqüència de la cobertura reglamentària de la plaça, desestimant la reclamació administrativa prèvia formulada per l'actora, sense perjudici a percebre una indemnització de 8 dies per any de servei o part proporcional, a comptar des del dia 14-09-2005, indemnització que se li va posar a la seva disposició mitjançant xec.

Posteriorment, l'Ajuntament demandat va aprovar l'amortització de dues places de la guarderia, per causes econòmiques, tècniques i organitzatives, mitjançant decret de 24-12- 2015, resolució que no és objecte del litigi.

La sentència del jutjat social, després de valorar que efectivament la demandant tenia reconegut una relació indefinida no fixa, i que el consistori demandant va realitzar un procés de selecció, no impugnat, i per tant vàlid, per a ocupar la plaça, entre d'altres, de l'actora, arriba a la conclusió que es va ajustar la decisió extintiva al que regula l'article 49.1.b) de l'Estatut dels Treballadors, atesa la jurisprudència que disposa que la extinció del contracte d'indefinit no fix per l'administració pública, arrel de la cobertura de la plaça per un procediment reglamentari de provisió de vacants, és una causa vàlida inclosa en l'art. 49-1-b) de l'Estatut dels Treballadors (STS 24 de juny de 2014 , RJ 2014,4380 i STS 4-02-2016 RJ 2016,915).

Com molt bé valora la sentència del jutjat social, l'aplicació de la jurisprudència al cas concret, ha de donar lloc a la desestimació de la demanda.

CINQUÈ. No obstant això, tenint en compte la recent sentència del TJUE, de 14-09-2006, assumpte "De **Diego Porras**", dictada arrel de la qüestió prejudicial que es va plantejar la Sala Social del TSJ Madric, sobre el dret de la demandant a reclamar una indemnització per fi de contracte d'interinitat quan s'havia produït el cessament després de la incorporació de la persona que substituïa, la resposta del Tribunal va ser la següent:

"1-La cláusula 4, apartado 1, del Acuerdo marco sobre el trabajo de duración determinada, celebrado el 18 de marzo de 1999, que figura en el anexo de la Directiva 1999/70/CE del Consejo, de 28 de junio de 1999, relativa al Acuerdo marco de la CES, la UNICE y el CEEP sobre el trabajo de duración determinada, debe interpretarse en el sentido de que el concepto de "condiciones de trabajo" incluye la indemnización que un empresario está obligado a abonar a un trabajador por razón de la finalización de su contrato de trabajo de duración determinada.

2) La cláusula 4 del Acuerdo marco sobre el trabajo de duración determinada, que figura en el anexo de la Directiva 1999/70, debe interpretarse en el sentido de que se opone a una normativa nacional, como la controvertida en el litigio principal, que deniega cualquier indemnización por finalización de contrato al trabajador con contrato de interinidad, mientras que permite la concesión de tal indemnización, en particular, a los trabajadores fijos comparables. El mero hecho de que este trabajador haya prestado sus servicios en virtud de un contrato de interinidad no puede constituir una razón objetiva que permita justificar la negativa a que dicho trabajador tenga derecho a la mencionada indemnización,"

Sobre l'aplicació d'ofici per aquesta Sala Social, dels criteris de l'anterior sentència, als procediments anteriorment iniciats i pendants de resoldre, aquesta Sala va dictar sentència en Sala General, de data 30-12-2016, recurs 3593/2016 , en la que es reflexiona sobre els dubtes interpretatius que genera la decisió, i concretament, pel cas que ens ocupa, la possibilitat d'estimar aplicable d'ofici la indemnització derivada de l'aplicació de la sentència. La conclusió de la sentència, que per seguretat jurídica hem de reiterar és que, aplicant el principi de congruència, no es pot aplicar al cas la Directiva 1999/70 i per tant la seva interpretació en la sentència citada del TJUE, ja que la part demandant "no reclamó la aplicación de la Directiva 1999/70 en tiempo y forma, ni solicitó en consecuencia de forma alternativa o subsidiaria que se condenara a la empresa a abonar una indemnización diferente a la del despido que exclusivamente reclamaba, en claro respeto y aplicación del principio de congruencia, impide a esta Sala entrar a conocer si se puede o no aplicar la doctrina **Porras**, y por ello, a examinar que tipo de indemnización le pudiere corresponder, claro está sin perjuicio de su derecho de

*instar un nuevo procedimiento esta vez bajo la modalidad de reclamación cantidad para reclamar aquello a lo que pudiere tener derecho de aplicarse la doctrina del asunto **Diego Porras** contenida en la STJUE de 14.9.2016, o de reclamar al Estado los daños y perjuicios que la incorrecta transposición de la Directiva le ha ocasionado."*

Per tots els raonaments exposats hem de rebutjar el recurs de suplicació.

Atesos els preceptes legals citats,

DECIDIM

Que desestimem el recurs de suplicació presentat per Tamara contra la sentència dictada pel Jutjat del Social 1 de Reus, en data 18 de juliol de 2016, dictada en les actuacions 106/2016, iniciades per demanda de la referida part recurrent contra L'AJUNTAMENT DE VINYOLS I ELS ARCS, en matèria d'acomiadament, i, en conseqüència, confirmem íntegrament la sentència dictada.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoni que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Un cop sigui ferma la sentència caldrà remetre al Jutjat d'instància les seves actuacions ja que és l'òrgan judicial competent per executar-la.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts a l' Art.221 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social .

Així mateix, de conformitat amb allò disposat l'article 229 del text processal laboral, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts, o no es trobi exclòs pel que disposa l' article 229.4 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social , consignarà com a dipòsit al moment de preparar el recurs de cassació per unificació de doctrina la quantitat de 600 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el BANC SANTANDER, nº 0965 0000 66, afegint a continuació sis dígits. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el compte consta de setze dígits.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l' art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social , quan així procedeixi, cal acreditar-la al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria i s'efectuarà en el compte de la Sala , amb el núm. 0965 0000 80, afegint a continuació sis dígits. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el compte consta de setze dígits.

També és possible substituir la consignació en metàl·lic per l'assegurament de la condemna mitjançant un aval bancari emès per una entitat de crèdit. El document haurà de ser de duració indefinida i a pagar a primer requeriment.

Si el dipòsit o la consignació no és fan de forma presencial sinó mitjançant transferència bancària o per procediments telemàtics, a les dites operacions hauran de constar les següents dades:

El compte bancari al que es remetrà la quantitat és IBAN ES 55 0049 3569 920005001274. A la dada de "ordenant" caldrà indicar el nom de la persona física o jurídica que fa l'ingrés i el seu NIF o CIF. Com a "beneficiari" ha de constar la Sala Social del TSJ de Catalunya. Finalment, a "observacions o concepte de la transferència" cal introduir els 16 dígits que consten en els paràgrafs precedents respecte al dipòsit i la consignació fets de forma presencial.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, la Magistrada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.